

Viera hory prenáša

Premýšľala som.
Často mám strach
z duchovných ríš.
Cítim,
že ich nepoznám.
Sú mi cudzie.
Počula som aj to,
že je nebezpečné
ísť po tej ceste sám.
To je pravda.
A zaujíma ma,
prečo je to nebezpečné.
Pretože v duchovnej
ríši,
neviditeľnej ríši,
tak ako v tomto svete,
sa nemôžete potulovať
po neznámych oblastiach
alebo niektorých
takzvaných nie
priaznivých štvrtiach.
Presne ako v Amerike
alebo niekde inde,
niekedy vám ľudia radia,
aby ste tam
nechodili.
Existujú chudobné štvrte,
bohaté štvrte,
zakázané oblasti,
tajné vojenské oblasti
a podobne.
Ak tam idete,
bude to pre vás nebezpečné.
Môžu vás napadnúť
alebo zviest' z cesty
do astrálnej oblasti,
nejakej zlej oblasti,
z ktorej nemôžete von.
Ale ak máte Majstra,
je to v poriadku.
Takže by ste mohli
niekde uviaznuť? Určite
by ste tam mohli uviaznuť.
Mohli by ste byť zmätení?
Áno,
alebo tak ako tu, ak idete
do nejakých tmavých oblastí,
nemali by ste chodiť v noci,

mohli by vás prepadnúť,
niekedy zabiť.
Čudujem sa.
Myslím, že ďalšia otázka je,
ak je vesmír spravodlivý,
ako potom môžeme
natrafiť na nebezpečenstvo?
Vesmír
má mnoho úrovní
vedomia.
Vesmír
vytvoril mnoho vecí,
mnoho stvorení.
Tak ako dokonca aj v tomto
svete je mnoho rôznych
ľudí a spôsobov rozmýšľania.
Vyzeráme podobne,
narodili sme sa rovnocenní a
mali by sme byť rovnocenní.
Ale niektorí ľudia
sú ovplyvnení svojím
osudom alebo karmou
alebo zlými priateľmi,
prostredím
a robia niektoré zlé veci.
Aj keď vedia,
že zákon zakazuje
zabíjať, lupiť a podobne,
aj tak to robia.
Rovnaké je to s vesmírnym
stvorením,
existujú rôzne oblasti
existencie.
Preto musíme
praktikovať, aby sme išli
do tých vyšších,
lepších oblastí.
Je mnoho úrovní, z ktorých
si ľudia môžu vybrať.
pretože Boh nám dáva
slobodnú voľbu.
Takže ak nepraktikujete
dobro, skončíte v niektorej
z nižších oblastí.
Preto musíme praktikovať,
aby sme tam
nemuseli ísť.
Mám ešte jednu otázku.
Bez problémov!
Koľko otázok

len chcete.
Niekedy sa cítim slabá
zvädzaná niektorými vecami.
Áno, áno, to my všetci.
A premýšľam
o rôznych stupňoch
karmických dôsledkov,
čo vytvára väčšie
karmické dôsledky
ako iné veci?
Pretože mám taký pocit,
že podľa hnutie
pokušeniú je rovnaké,
nezáleží na tom, čo to je.
Je to rovnaké?
Myslím to tak, že sa môžete
buď vzdáť alebo bojovať
s pokušením. (Áno.)
Je to rovnaké ako
rozhodnúť sa
alebo nerozhodnúť sa.
Myslíte, že sme tak či tak
pod vplyvom karmy,
áno? Nech robíme čokoľvek.
Dám vám
osobný príklad.
Cítim, akoby v tom nebol
rozdiel, keď si niekedy
dám zmrzlinu.
Zjem ju a potom som plná
ale chutí naozaj dobre.
Preto ju ďalej jem.
V skutočnosti ju
nepotrebujem jesť.
A myslím, že toto je ako
druh nepotrebného
a milého oddávania sa
nejakej forme
túžby.
Vidím ten proces,
keď mám možnosť voľby
zastaviť
alebo ísť ďalej,
že je rovnaký, ako by som
bola zvädzaná
sexuálnymi prehreškami
alebo niečím podobným.
Aha, rozumiem.
Áno, je to rovnaké.
A predsa to samozrejme

nie je to isté.
Dôsledky sú
rozdielne.
Zmrzlina vám
tak veľmi neublíži.
Ale to druhé môže.
Viete, čo myslím?
Ak sa budete oddávať
jedeniu zmrzliny,
pravdepodobne to spôsobí,
že sa neskôr budete cítiť
plní a trochu nepohodlne.
Je to veľmi fyzické
a dočasné.
Ale sexuálne prehrešky
môžu viesť k iným, oveľa
komplikovanejším veciam,
ktoré sú bolestivejšie a majú
dlhý bolestivý priebeh.
Spôsob, akým sa to dialo
v mojej mysli bol taký,
že som sa cítila previnilo.
Kvôli jedeniu zmrzliny,
hoci ste ju nepotrebovali?
Pretože ste to urobili?
Ach, nie! Nie!
Moja dobrota!
Neexistuje nič také, ako že
všetko je rovnaké.
Nie!
Pretože ma to otravovalo
v meditácii.
To je naozaj priveľa.
Proste to urobte
a odpustite si.
To robím ja.
Ak to chutí dobre, zjedzte to.
Nemyslím si, že z toho
toľko priberiete,
takže je to v poriadku.
Ďakujem Majsterka.
Áno, je to v poriadku.
Keď zjete trochu viac
zmrzliny, jediná osoba,
ktorej to ublíži, ste vy.
Takže dôsledok je menší,
než keď sa dopustíte
sexuálneho prehrešku.
Ublížite ďalším
dvom alebo trom osobám.

A ublíži to viac, než len
vášmu žalúdku.
Ublíži to ich emóciám
a všetkému ostatnému.
Keď zjem priveľa zmrzliny
alebo keď zjem priveľa
niečoho všeobecne
alebo podľa hneď nejakému
z takýchto pokušení,
takto vidím v mysli
akékoľvek pokušenie.
Možno
je to len preto,
že si neodpustím.
Ale cítim sa, akoby som
bola odpojená
od sveta, akoby som bola
spomalená a letargická a
nemohla sa spojiť s ľuďmi.
Koľko máte rokov?
Dvadsať tri.
Ach, stále máte veľa
času na učenie.
Nerobte si starosti.
Ach! Môj Bože!
Buďte na seba milá.
Učím sa to.
Buďte najskôr milá na seba.
A potom môžete byť milá
na kohokoľvek ďalšieho.
Jedzte viac zmrzliny,
ak to potrebujete.
Ak to nepotrebujete a ak
chutí dobre, proste ju zjedzte.
Ak z toho máte obavy,
tak nabudúce nekupujte
zmrzlinu.
Alebo proste kúpte presné
množstvo, 2 lyžice,
to je ono!
A potom už nemáte šancu
byť pokúšaná
zjesť viac.
Takže, čo takto?
Buďte na seba milá.
Ste mladá.
Potrebujete oveľa viac jedla
na rast, dobre?
Potrebujete to.
Čokoľvek potrebujete,

proste to zjedzte.
Ale predovšetkým
jedzte výživnú potravu.
Takto, keď ste už plná,
šťastná a vyživená,
máte menšiu možnosť
chcieť ešte niečo ďalšie,
čo nie je príliš prospešné,
ak uvažujete takto, áno.
Ak nie ste napojená
na ľudí
tak veľa, dobre,
máte veľa času.
A je ťažké napojiť
sa na ľudí.
A ak sa spojíte s menej
ľuďmi, je to tiež v pohode.
Takže nikto sa priveľa
netrápi pre vašu myseľ.
Bola som veľmi osamelá,
keď som bola vo vašom veku
a mladšia. Cítim sa
dobre. Ktokoľvek príde
do môjho života, ten príde.
Ktokoľvek odíde, odíde.
Cítim ľudí
prichádzať a odchádzať
ako hotelových hostí.
Nikdy ma to neobťažovalo:
„Fajn, oni prišli!
Teraz sú preč.“
Vo veku 23
máme
väčšiu tendenciu
mať úzkostné pocity
kvôli všetkému.
Pretože sme na tomto svete
stále noví.
Len ste začali
rásť.
Takže všetko potrebuje čas.
Netrápte sa pre to.
Čokoľvek robíte, je proste
perfektné. Vo vašom veku
už teraz meditujete.
A potom
máte vnútorné vedenie.
Takže čokoľvek robíte,
je perfektné.
Ak občas zjete trochu viac

zmrzlina, ako potrebujete,
je to dobré.
Je to ako dobročinnosť
pre výrobcu zmrzlina.
Takže prinajmenšom robíte
pre niekoho dobro.
Nič príliš zlé
z toho nebude.
Dávajte si pozor.
Ak zjete priveľa
budete mať žalúdočné
problémy. To je všetko!
Dobre? (Ďakujem.)
Je vám moja odpoveď
jasná alebo nie?
Odpustite si
a dajte tomu čas.
Buďte na seba milá.
Milujte seba.
Užite si všetko, čo prichádza.
To je spôsob, akým môžete
poďakovať, myslím,
za všetku podporu,
ktorú duchovní ľudia
dávajú spoločnosti.
Pretože bez viery,
bez ľudí,
ktorí sú morálne stabilní
a disciplinovaní,
ako by spoločnosť ďalej
fungovala?
Ak ľudia nemajú žiadnu
vieru, ktorej by sa držali?
Žiaden dôsledok.
Žiaden strach z dôsledku
ani nič iné. Áno?
Zákon nedokáže ľudí
vždy zastaviť.
Je to ich vnútorná viera,
ktorá ich robí dobrými,
celistvými
a svätými.
Myslím, že všetci
prezidenti alebo lídri
na svete by mali pokúšať
viac pripomínať ľuďom
duchovné aspekty
namiesto
materiálnych.
Pretože tie trvajú dlhšie.

Je to vlastne ich povinnosť
pripomínať ľuďom
duchovné praktikovanie.
Pretože
to je všetko, čo máme.
To je tá jediná trvácna
vec, ktorú máme.
To je jediná vec,
ktorá nám pomáha mať mier
vo svete,
a medzi národmi.
Ak by boli všetky národy
viac osvietené,
potom by sme boli k sebe
navzájom mierumilovnejší.
Ak ste skutočne úprimní
vo svojom srdci,
máte pokoru
a spoliehate sa len na
silu Majstra,
bez vlastného ega,
môžete urobiť čokoľvek
a ovplyvniť mnoho ľudí.
Ale na nešťastie,
nie každý má takú vieru.
Táto viera dokáže
hýbať horami.
Vidíte, ako to
jeden človek dokáže.
Vidíte, že ste
skutočne úprimní v tom,
čomu veríte,
ak skutočne veríte tomu,
čomu veríte,
môžete hory prenášať.
Hora nie je
fyzická kopa
hliny tam niekde.
Tá hora je vo vnútri
ľudskej mysle,
tým je ťažšie pohnúť.
Musíte len byť
úprimní a všetko
sa v dobré obráti!
A žiadne očakávania!
Robte to,
pretože to robíte radi
pre ľudí.
Potom sa dejú zázraky.
Všetko je takto

v našej skupine.
A ľudia sa stále
nenaučili.
Mnohí sa nenaučili.
Je to proste ego,
ktoré stojí v ceste.
Robte všetko takto,
bez ega,
nepripútani žiadnou reťazou.
Proste bezpodmienečne,
len pre dobro ľudí.
Dokonca ani nie pre seba.
A už vôbec nie v nádeji,
že príde Majsterka
a podobne.
Nie kvôli nádeji, že sa vydáte
alebo oženíte alebo získate
požehnanie od Boha
a podobne!
Potom je to skvelé.
Je to taký dobrý pocit
pripojiť sa k takejto skupine,
pomáhať alebo
spolu pôsobiť s takýmto
typom ľudí.
Mám to veľmi rada.
Áno.
Želám si, aby všetci z nás
mohli byť takíto.
Tak isto niekedy sa
ľudia pýtajú otázky,
ktoré sú rovnaké.
Ale niekedy sa cítim veľmi
podráždená kvôli jednému
človeku a kvôli inému nie,
hoci sa pýtajú to isté.
Rovnaká požiadavka.
Je to nesebeckosť,
nevinnosť, ktorá robí
všetko dobrým.
Hoci je aj
otázka rovnaká
ale motív je iný,
iná vnútorná čistota,
ktorá spôsobuje, že sa ľudia
cítia dobre alebo zle.
Rovnaký skutok môže
spôsobiť, že sa ľudia cítia
dobre alebo zle.
Pridať sa, pomôcť

alebo sa pozerat'.
Viete, čo myslím?
Všetci to vieme ale nie všetci
z nás to môžeme praktikovať.
To je ten problém.
Kvôli egu.
Ego vždy chce
robiť veci kvôli zisku,
sláve, šťastiu,
kvôli čomukoľvek!
Dokonca kvôli požehnaníu
z Neba.
To tiež nie je správny
spôsob, ako robiť veci.
Máme to robiť preto,
že sa nám to páči,
že radi zdieľame dobro
s ľuďmi a robíme iných
šťastnými, práve tak ako
sme my šťastní.
Ak máme z niečoho
prospech, chceme to
dať ľuďom.
A to je jediný motív,
s ktorým by sme mali konať.
Ale na nešťastie sa to niektorí
z nás ešte nenaučili.
Niektorí ľudia sú noví
ale učia sa rýchlo.
Pretože zrejme praktikovali
mnoho životov
predtým.
Sú veľmi prirodzení,
čistí a nesebeckí.
Len to robte prirodzene.
Žiadne očakávania, nič!
Nie len že to urobte.
Urobte to inteligentne
a bezpodmienečne.
Neformálne, prirodzene!
Niekedy ľudia
robia rovnaké veci
ale necítia to isté.
Cítia sa pod tlakom.
Keď jedna osoba dokáže
inšpirovať a poskytnúť
mentálnu podporu mnohým
ľuďom, keby sme sa my
všetci dokázali pridržiavať
svojich ideálov, inšpirovalo

by to množstvo ľudí.
Ak sa držíme svojho
pôvodného ideálu, bolo by to
fajn. Je jeden vtip
o pomalej korytnačke.
Bola raz
nejaká skupina zvierat,
ktoré žili v džungli.
A v tom čase
tam bolo sucho a nedostatok.
Mnoho zvierat zomrelo.
Takže mali spoločné
zhromaždenie, na ktorom
hovorili: „Dobre,
situácia je veľmi zlá.
Musíme sa obetovať.
Musíme sa navzájom zjesť,
aby sme zostali nažive.“
Niektoré z nás.
Takže všetky súhlasili.
Urobili súťaž
v hovorení vtipov.
A ten vtip musel byť taký
smiešny, aby sa všetci
v skupine zasmiali.
Ak nebol vtip
dosť smiešny a aspoň
jedno zviera z celej skupiny
za nezasmialo,
potom zjedli
to zviera,
ktoré vtip hovorilo.
Prvý išiel slon.
Povedal vtip.
Ach! Taký smiešny!
Taký smiešny.
Každý sa smial, smial,
váľal sa
po zemi a podobne.
Okrem korytnačky!
Korytnačka sa nesmiala.
Len si tam tak sedela
a zízala na slona.
Tak dobre!
Každému to bolo ľúto.
Vtip bol smiešny.
Ale pravidlá sú pravidlá,
takže zjedli slona.
A ďalšie zviera
hovorilo vtip.

Bol to Jeleň.
Tiež veľmi smiešny vtip.
Každý sa smial,
váľal sa po zemi,
až ho brucho bolelo
a tak ďalej.
Korytnačka sa nesmiala,
len tam sedela.
Pravidlá sú pravidlá.
Všetci boli smutní kvôli
jeleňovi. Bol taký milý,
ale zjedli ho.
A takto pokračovali,
až kým zostalo
len pár zvierat.
A na rade bola opica,
aby hovorila vtip.
Bála sa.
Neodvážila sa
otvoriť ústa.
Pozerala sa
na korytnačku.
Nevedela,
ako začať.
Zrazu sa korytnačka
začala smiať.
Bolo to také smiešne.
Ten slonov
vtip bol
taký smiešny!